

høj Rang og, saa vidt jeg ved, det sidste af de store Bygningsmindesmærker vi have tilbage fra den Tid, der her er Tale om. Jeg tror altsaa af de Grunde, jeg nu har antydet, at Spørgsmaalet om Ribe Domkirkes Restauration er et af de Spørgsmaal, vi ikke slippe fra; maaste slippe vi fra det i Aar, men saa er der ingen Tvivl om, at vi maa til det til næste Aar. Naar Sagen stiller sig saaledes, saa holder jeg som Regel paa, at man hellere maa springe i det end krybe i det. Saa vidt jeg ved, er det ogsaa paa høje Tid, at man tager fat paa det Punkt. Hvis et venligt Ord her fra Tingets Side kunde støtte Finansudvalget i dets Overvejelser, vilde jeg anmode Dem om at bringe os dette Spørgsmaal fra Haanden hellere i Aar end til næste Aar. Her er et Punkt, hvor vi have megen Grund til at beklage, at den ærede Ordførers Betænkning er i en saa usærdig Stand, som jeg har gjort opmærksom paa. Det er af de Spørgsmaal, hvor det var iart, om man inden den sidste Afgørelse skal træffes, vidste lidt Bæstet om Sagen. Jeg har underhaanden hørt, at der er Spørgsmaal om en helt anden Plan end den foreliggende, en Plan, som skulde kunne udføres for Halvdelen af den Sum, der staar her paa Finansloven. Jeg ved ikke, om det forholder sig saaledes; men hvis det er Tilfældet, staa Tingets Medlemmer jo endnu meget vanskelige og ville ikke faa nogen Bæstet før saa at sige den Dag, vi skulle træffe den endelige Afgørelse. Jeg tør ikke have nogen Mening om disse forskellige Planer; men jeg skulde være tilbøjelig til, naar her er Tale om at restaurere og bevare i en værdig Skikkelse et saa overordentlig sjældent og smukt Mindesmærke om Fortiden som Ribe Domkirke, at stille mig paa den Side, der siger, at det ikke kommer an paa, om det koster lidt mere eller lidt mindre. Opgaven maa være at bringe det i en saadan Stand, at vi kunne være det bekendt baade for os selv, over for Efterverdenen og over for Fortiden. Ud fra denne Betragtning tror jeg, at de økonomiske Spørgsmaal ikke maa have en saa overvejende Betydning, som man ellers maa tillægge dem. — Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om en Sag, der er talt om fra flere ærede Medlemmer tidligere, og som jeg derfor kan fatte mig kortere om. Det er angaaende Bevillingen til de aandsvage, som vi til daglig Brug kalde Idioter. Jeg deler i høj Grad de Betæneligheder, der ved denne Sag ere fremsatte af flere ærede Medlemmer, og jeg har ogsaa selv tidligere udtalt mig om, at vi ganske sikkert her være inde paa en Uvej. Jeg har anstillet en

lille Beregning paa Grundlag af de fattige Oplysninger, vi have om denne Sag, jeg siger fattige Oplysninger, thi det, som Udvalget har spurgt om, nemlig om Gamle Bakkehus' Formuesforhold, og hvorledes de have faaet Penge til Ebberødgaard o. s. v., er blevet meget fattig bevaret. Vi have faaet at vide, at Gamle Bakkehus ejede, før de begyndte paa Anstalten paa Ebberødgaard, 348,000 Kr. Vi have endvidere faaet at vide — det kunne vi se af den Skrivelse, som foreligger fra Bestyrelsens Formand, Departementschef Almusen — at den ny Anstalt har en Prioritetsgæld af 500,000 Kr. Dermed er jeg kommen til det Resultat, at Gaarden har kostet 848,000 Kr. Nu er det oplyst, at denne Anstalt har Plads til 400 Alummer, det vil altsaa sige, at for hver af dem koster Husly 2,120 Kr. Hvis man gaar ud fra — hvad Statistikken gerne gør — at en Familie i Gennemsnit tæller 5 Medlemmer og vi for hvert Medlem af Familien regne 2,120 Kr. til Husly, kommer en saadan Familie til at koste Staten i Husly 10,600 Kr. Tager vi 4 pCt. deraf, eller da der er Tale om en Ejendom med Renter og Udbrug, bør man hellere tage 5 pCt., komme vi til, at Huslejen for saadanne 5 Personer vil koste over 500 Kr. aarlig. Den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvesenet ryfter paa Hovedet, det er muligt, at han kan komme med en Berigtigelse til Regnestykket; jeg har ikke kunnet komme videre paa Grund af det fattige Materiale end til, at det koster Staten at stasse Husly til 5 saadanne Mennesker ca. 500 Kr. om Aaret, for hvilken Sum man med Lethed her i Byen kan faa en smuk og god Lejlighed paa 3—4 Bærelser. Dette forekommer mig yderligere at illustrere de Udtalelser, der i denne Sag ere fremkomne fra flere ærede Medlemmer. Der er ved Anstalten Ebberødgaard et Forhold, som forekommer mig noget tvivlsomt; det er med Hensyn til Direktionen. Jeg ser ogsaa af det afgivne Svar, at dennes Formand er Departementschef i Ministeriet. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om det er heldigt, at selve Kultusministeriet ved et af sine mest betroede Medlemmer har Plads i den Direktion, hvis Styrelse Kultusministeriet skal kontrollere, thi Kultusministeriet har Kontrolpligt med Hensyn til de betydelige Bevillinger til denne Anstalt. Det forekommer mig at være et stærkt og uheldigt Forhold, at Kultusministeriet selv sidder i den Direktion, som det skal kontrollere, idet en Departementschef er Formand i Direktionen. Der er ogsaa et andet Forhold her, som forekommer mig ikke at være heldigt, og som har fundet Udtryk i Samtaler mel-